

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

[UDKAST]

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (Stop for tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrin- ter på land og i de indre danske farvande samt subsidiært økonomisk ansvar for udgifter til afvikling af anlæg ved indi- rekte overdragelser)

Kontor/afdeling
Center for Energiressourcer

Dato
12.oktober 2018

J nr. 2018-9183

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF, EU-Tidende 2018, nr. L 150, s. 155, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. I § 3 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Tilladelse efter *stk. 1* til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives inden for det på bilag 1 angivne område.«

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne område.«

4. I § 17 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 4« til: »§§ 3 a og 4«.

5. I § 29 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen« til: »Den, der helt eller delvist, direkte eller indirekte, overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23«.

6. I § 29 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Den overdragende deltager« til: »Overdrager efter 1. pkt.«.

7. I § 29 a, *stk. 2*, ændres »En overdragende deltager« til: »Overdrager«.

8. I § 29 a, *stk. 4*, ændres »Den overdragende deltagers« til: »Overdragers«.

9. I § 29 a, *stk. 5*, ændres »den overdragende deltager« til: »overdrager«.

10. Efter § 29 a, stk. 6, indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7*. I forbindelse med tilladelse til overdragelse efter § 29, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til § 29 a, stk. 1 og 2.«

11. I § 38, *stk. 1, nr. 1*, ændres »og § 17« til: »eller § 17«.

12. I § 38, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og« til: »eller«.

13. Som *bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. Loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter, tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, og tilladelse til overdragelse af tilladelser, der før lovens ikrafttræden er modtaget, men endnu ikke færdigbehandlet.

Bilag 1

»Bilag 1

Afgrænsning af det geografiske område for udstedelse af kulbrintetilladelser, jf. § 3, stk. 2, og 5, stk. 1, 2. pkt.

Det i § 3, stk. 2, og i § 5, stk. 1, 2. pkt., omtalte område afgrænses som angivet nedenfor. Koordinaterne til de følgende punkter, der beskriver afgrænsningen, er angivet i European Datum 1950.

1.
57 grader 41 minutter 48,0 sekunder N 08 grader 53 minutter 18,0 sekunder Ø
2.
57 grader 00 minutter 00,0 sekunder N 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø
3.
55 grader 30 minutter 00,0 sekunder N 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø

4.
55 grader 04 minutter 33,6 sekunder N 08 grader 13 minutter 00,0 sekunder Ø

5.
55 grader 10 minutter 03,4 sekunder N 07 grader 33 minutter 09,6 sekunder Ø

6.
55 grader 30 minutter 40,3 sekunder N 05 grader 45 minutter 00,0 sekunder Ø

7.
55 grader 15 minutter 00,0 sekunder N 05 grader 24 minutter 12,0 sekunder Ø

8.
55 grader 15 minutter 00,0 sekunder N 05 grader 09 minutter 00,0 sekunder Ø

9.
55 grader 24 minutter 15,0 sekunder N 04 grader 45 minutter 00,0 sekunder Ø

10.
55 grader 46 minutter 21,8 sekunder N 04 grader 15 minutter 00,0 sekunder Ø

11.
55 grader 55 minutter 09,4 sekunder N 03 grader 21 minutter 00,0 sekunder Ø

12.
56 grader 05 minutter 12,0 sekunder N 03 grader 15 minutter 00,0 sekunder Ø

13.
56 grader 35 minutter 30,0 sekunder N 05 grader 02 minutter 00,0 sekunder Ø

14.
57 grader 10 minutter 30,0 sekunder N 06 grader 56 minutter 12,0 sekunder Ø

15.
57 grader 29 minutter 54,0 sekunder N 07 grader 59 minutter 00,0 sekunder Ø

16.
57 grader 37 minutter 06,0 sekunder N 08 grader 27 minutter 30,0 sekunder Ø

Den for punkt 4 angivne breddegrad er afrundet. Punkt 4 er defineret som skæringen mellem længdegraden 08 grader 13 minutter 00 sekunder Ø og grænsen mellem Tyskland og Danmark, jf. definitionen heraf i bekendtgørelse nr. 584 af

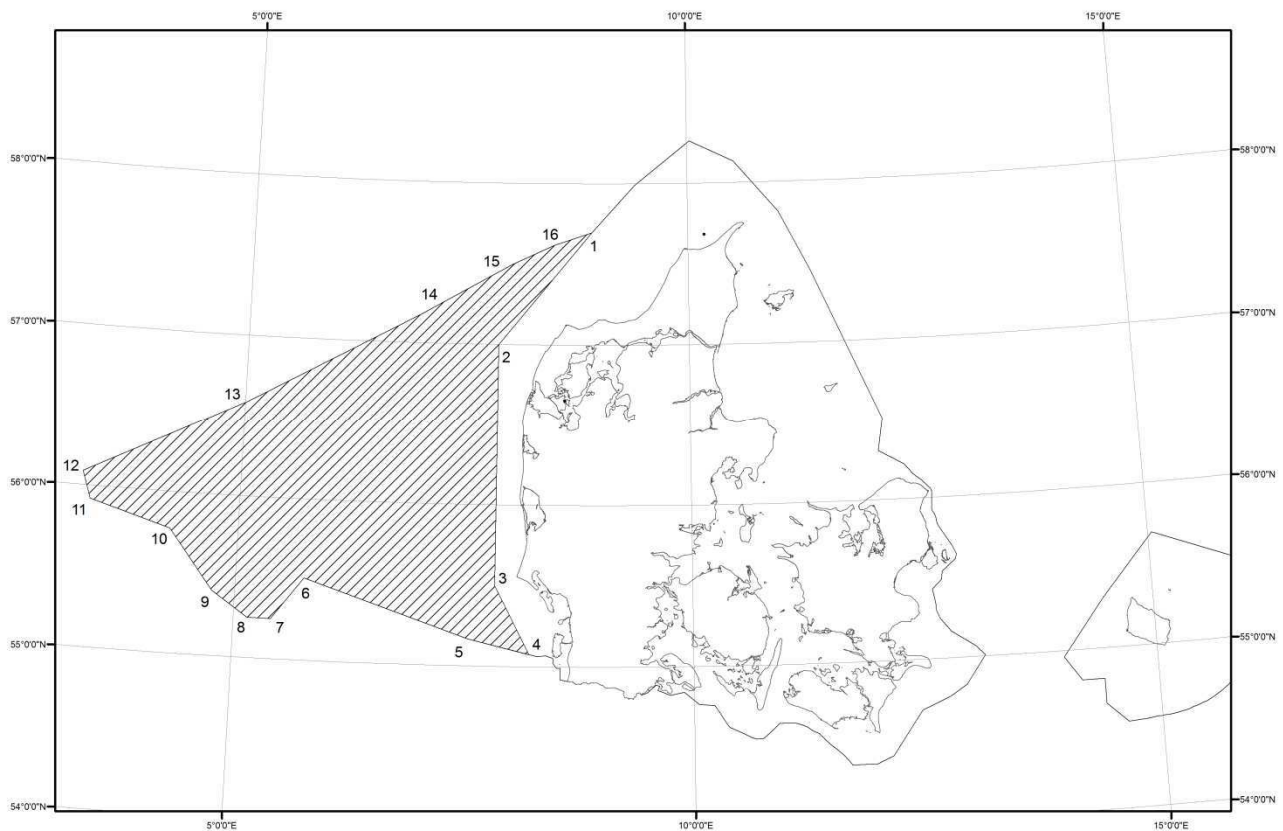
24. juni 1996 om Danmarks eksklusive økonomiske zone, som ændret ved bekendtgørelse nr. 613 af 19. juli 2002.

Punkterne 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 indgår i afgrænsningen af den eksklusive økonomiske zone, jf. bekendtgørelse nr. 584 af 24. juni 1996 om Danmarks eksklusive økonomiske zone, som ændret ved bekendtgørelse nr. 613 af 19. juli 2002. Punkterne på grænselinjerne forbindes med rette geodætiske linjer.

Punkt 1 og 2 henholdsvis punkt 3 og 4 forbindes med rette geodætiske linjer.

Punkt 2 og 3 forbindes med længdegraden 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø.

Afgrænsningen er gengivet på kortskitsen nedenfor.

<<

BEMÆRKNINGER TIL LOVFORSLAGET

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1 Lovforslagets formål og hovedindhold

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre regeringens beslutning af den 22. februar 2018 om at stoppe for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande. Forbuddet omfatter også tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i det pågældende område. Efter lovforslaget vil der fortsat kunne gives tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter i det i bilag 1 til lovforslaget markerede område.

Det foreslås desuden, at lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011 med senere ændringer, ændres, så det følger direkte af loven, at indirekte overdragelser af visse tilladelser efter undergrundsloven vil medføre subsidiært økonomisk ansvar (subsidiær hæftelse) for den der overdrager for udgifter til afvikling af anlæg m.v. Dette gælder allerede i dag for direkte overdragelser efter den gældende lovs § 29 a, stk. 1, og forslaget sikrer dermed en mere ensartet behandling af direkte og indirekte overdragelser.

På baggrund af de hidtidige erfaringer med subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v., foreslås det, at det i særlige tilfælde og ud fra en konkret vurdering, skal være muligt at dispensere fra den subsidiære hæftelse.

Endelig indeholder forslaget enkelte sproglige præciseringer af den gældende lovs straffebestemmelser og en enkelt konsekvensrettelse som følge af ændringen af kontinentalsokkelloven med lov nr. 1401 af 5. december 2017, der trådte i kraft den 1. januar 2018.

1.2 Lovforslagets baggrund

Den 22. februar 2018 offentliggjorde regeringen sin beslutning om at lukke for efterforskning og boring efter olie, gas og skifergas på land og i de indre farvande i Danmark. Baggrunden for regeringens beslutning er, at der aldrig har

været gjort fund af kommerciel betydning på land og i de indre farvande i de mere end 80 år, man har søgt efter olie og gas (kulbrinter). Der har endvidere været lokale og nationale bekymringer knyttet til efterforskning og indvinding på land.

Efter den gældende undergrundslov kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder kulbrinter i Danmark. Energi-, forsynings- og klimaministeren er ikke forpligtet til at give tilladelser, hverken i henhold til national dansk ret eller EU-retten. Et stop for udstedelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter vil således kunne effektueres af energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med en generel praksisændring. For at sikre bred politisk forankring af beslutningen, og da det for regeringen er afgørende, at der er lokal og national opbakning til energi- og klimapolitikken, er det regeringens ønske, at afgrænsningen af, hvor der fremover må efterforskes og indvindes kulbrinter, sker på lovniveau.

Tilladelser efter undergrundsloven kan overdrages som direkte eller indirekte overdragelser. Ved direkte overdragelser overdrages selve tilladelsen til et andet selskab. Ved indirekte overdragelser forbliver tilladelsen i selskabet, men den bestemmende indflydelse med det pågældende selskab overgår til et andet selskab.

Den gældende bestemmelse i undergrundslovens § 29 a, stk. 1, indebærer, at en deltager i en tilladelse, som overdrager tilladelsen eller en andel af tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig (hæfter subsidiært) for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v. At den overdragende deltager hæfter subsidiært betyder, at den overdragende deltager hæfter, hvis erhververen af tilladelsen ikke kan dække omkostninger til afvikling af anlæg m.v. Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, blev indført i undergrundsloven ved lov nr. 535 af 29. april 2015 og regulerer kun direkte overdragelser.

Det følger af den gældende undergrundslovs § 29, stk. 1, at tilladelser kun kan overdrages, direkte såvel som indirekte, hvis Energistyrelsen tillader overdragelsen og godkender vilkårene herfor. Subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser følger ikke direkte af loven, men kan fastsættes som vilkår for tilladelser efter undergrundslovens § 29, stk. 1, jf. hertil undergrundslovens § 29, stk. 2. Siden maj 2015, hvor undergrundslovens § 29 a trådte i kraft, har Energistyrelsen i samtlige sager om indirekte overdragelser, hvor der har været anlæg involveret, vurderet, at vilkår om subsidiært økonomisk ansvar har været påkrævet, før overdragelserne kunne godkendes. Samtidig har det i enkelte tilfælde vist sig, f.eks. ved direkte overdragelser af tilladelser mellem selskaber in-

ternt i en koncern (koncerninterne overdragelser), at den lovpligtige subsidiære hæftelse, der følger af den gældende undergrundslovens § 29 a, stk. 1, i praksis bliver indholdsløs og ikke giver yderligere sikkerhed.

På den baggrund foreslås det, at undergrundsloven ændres, så det følger direkte af loven, at overdrager, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse, hæfter subsidiært for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v. Dette vil sikre en mere ensartet behandling af direkte og indirekte overdragelser og samtidig skabe reguleringsmæssig klarhed. Det foreslås desuden, at det i særlige tilfælde, hvor subsidiær hæftelse konkret vurderes ikke at give yderligere sikkerhed, fremover skal være muligt at dispensere fra lovens krav herom.

Det foreslås videre, som en konsekvens af ændringen af kontinentalsokkelloven, der trådte i kraft den 1. januar 2018, at ændre undergrundslovens § 17 a, stk. 1, så undergrundslovens bestemmelser om planlægning med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer udstrækkes til også at omfatte elkabler og rørledninger omfattet af kontinentalsokkellovens § 3 a.

Endelig foreslås enkelte sproglige præciseringer af den gældende lovs straffebestemmelser.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1 Tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmark

2.1.1 Gældende ret

Undergrundsloven regulerer tildeling af tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmark.

Efter undergrundslovens § 3 kan energi-, forsynings- og klimaministeren blandt andet give tilladelse til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Forundersøgelser kan omfatte borer, og bestemmelsen omfatter forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter.

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er en betingelse for tildeling af tilladelse til forundersøgelse efter undergrundslovens § 3, at forundersøgelsen sker med henblik på efterforskning og

indvinding af det pågældende råstof. Da det foreslås at stoppe for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre danske farvande bør det ligeledes klart fremgå af loven, at der ikke vil kunne gives tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i det samme område.

2.2 Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmark

2.2.1 Gældende ret

Undergrundsloven regulerer tildeling af tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmark.

Efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af råstoffer for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelser efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan i henhold til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, omfatte et eller flere råstoffer, der ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse før den 23. februar 1932, hvor den første undergrundslov trådte i kraft. Dette omfatter bl.a. tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Der findes ikke i loven en geografisk afgrænsning af, hvor der kan gives tilladelse, og der kan således gives tilladelse efter undergrundsloven til efterforskning og indvinding i hele Danmark. Dette gælder dog ikke for Færøerne og Grønland, da undergrundsloven ikke gælder her, jf. lovens § 43.

Fremgangsmåden ved energi-, forsynings- og klimaministerens meddelelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter fremgår af den gældende lovs § 12, stk. 1, litra a-d, der implementerer Europaparlamentet og Rådets 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3 (koncessionsdirektivet).

Meddelelse af tilladelser i Danmark sker hovedsagelig efter offentlig indkaldelse i henhold til undergrundslovens § 12, stk. 1, litra a, som led i de såkaldte ”runder” i Centralgravsområdet. En anden anvendt fremgangsmåde er den såkaldte åben dør-procedure, hvorefter der kan søges om tilladelse efter undergrundslovens § 12, stk. 1, litra c. Det område, hvori der kan søges om tilladelse efter åben dør-proceduren, er defineret i af bekendtgørelse nr. 169 af 24. februar 1997 om visse områder i Danmark, der er åbne for løbende meddelelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Efter bekendtgørelsens § 1

kan der søges om tilladelse i alle ikke-koncessionsbelagte områder i Danmark, bortset fra områder på dansk kontinentalsokkel vest for 6 grader 15 minutter østlig længde (Central Graven). Danmark har desuden, i overensstemmelse med koncessionsdirektivets artikel 3, stk. 3, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, hvilke områder i Danmark, hvor der kan søges om tilladelse efter åben dør-proceduren.

Koncessionsdirektivet forpligter ikke den danske stat til at give tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Det fremgår således eksplicit af koncessionsdirektivets artikel 2, stk. 1, at *"Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder (...) der skal gøres tilgængelige for (...) efterforskning og produktion af kulbrinter."*, dog således, at der ikke finder forskelsbehandling sted, jf. koncessionsdirektivets artikel 2, stk. 2. Tilsvarende fremgår det af undergrundslovens § 5, stk. 1: *Energi-, forsynings- og klimaministeren kan for et nærmere bestemt område (...) meddele tilladelse (...)"*.

Hverken EU-retten eller dansk ret forpligter således til at give tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, men almindelige forvaltningsretlige ligebehandlingsprincipper finder anvendelse.

2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ministeriet har overvejet den mest hensigtsmæssige måde at effektuere et stop for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre danske farvande. Som behandlet ovenfor under afsnit 2.2.1, vil et stop for udstedelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter kunne effektueres administrativt af energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med en generel praksisændring, der respekterer forvaltningsretlige ligebehandlingsprincipper.

Ministeriet vurderer imidlertid, at et stop for tilladelser er af en så væsentlig karakter i forhold til Danmarks energipolitik, at en lovændring er det mest velgørende instrument. En lovændring med en præcis angivelse af det relevante område sikrer desuden klarhed, bred politisk forankring af beslutningen, og at Folketinget vil blive inddraget, hvis ordningen ønskes ændret.

Den foreslåede afgrænsning, der foreslås indsat i undergrundsloven som bilag 1, er foretaget ud fra hensynet til at etablere en ordning, der er gennemskuelig for de berørte virksomheder og borgere, samt hensynet til fortsat mulighed for efterforskning og indvinding af kulbrinter i områder med betydelige potentialer. For at sikre ordningens gennemskuelighed og administrerbarhed, foreslås en

simpel nord-syd-grænsedragning langs den jyske vestkyst med et knæk mod nordøst ud for Thy og et knæk mod sydøst ud for Blåvands Huk.

For at undgå eventuelle gener for kystbefolkningen, og for at sikre konsistens med forslaget i regeringens Energiudspil om at udvide grænsen for den kommunale indsigelsesret i forhold til vindmølleprojekter til havs, er den foreslåede grænse på intet sted tættere på kystlinjen end 15 km.

2.3 Subsidiært økonomisk ansvar for udgifter til afvikling af etablerede anlæg m.v.

2.3.1 Gældende ret

Subsidiært økonomisk ansvar ved direkte overdragelser er reguleret i undergrundslovens § 29 a, stk. 1, der blev indført ved lov nr. 535 af 29. april 2015. Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fastslår, at en deltager i en tilladelse efter lovens §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de øvrige deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Hvis udgifter til afvikling ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen, er den overdragende deltager desuden subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten. En overdragende deltagers subsidiære økonomiske ansvar følger af undergrundslovens § 29 a, stk. 3, hvorefter det beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andel af tilladelsen.

Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, gælder deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren i en tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer efter lovens § 5, stk. 1, til en tilladelse efter lovens § 17 til etablering og drift af rørledningsanlæg samt til en tilladelse efter lovens § 23, stk. 1, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding. For så vidt angår eneretsbevillingen, hvor der udover bevillingshaverne, er deltagelse af andre selskaber som bistandydere, omfatter bestemmelsen både bevillingshaverne og bistandyderne.

Med subsidiært økonomisk ansvarlig menes et ansvar, som indtræder, når en deltager efter påkrav har misligholdt sin betalingsforpligtelse for udgifter ved udførelse af en besluttet afvikling af anlæg m.v. og mulighederne i samarbejdsaftalen mellem deltagerne i tilladelsen for dækning af kravet er udtømt. Et eventuelt krav skal således først rettes mod den aktuelle deltager. Hvis den pågældende deltager ikke kan honorere kravet, kan de øvrige deltagere efterfølgende

rette krav mod den (tidligere) deltager, der har overdraget andelen. Hvis en andel er overdraget flere gange, følger det direkte af § 29 a, stk. 4, at det subsidiære økonomiske ansvar fortsat gælder, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest har overdraget andelen. Hvis denne også misligholder sin betalingsforpligtigelse, rettes kravet mod den næste overdragende deltager i successiv rækkefølge. I tilfælde, hvor flere deltagere har overdraget andele til en misligholdende deltager, kan de tilbageværende deltagere søge dækning parallelt hos disse for deres respektive andele. Det samme gælder, hvor flere deltagere tidligere har overdraget andele til en tidligere deltager, som ikke kan opfylde sit subsidiære ansvar, og hvor disse andele er overdraget videre samlet. I tilfælde hvor andelen, som er overdraget videre, er mindre end summen af de overdragede andele fra tidligere deltagere, vil de tilbageværende deltagere kunne søge dækning parallelt hos de tidligere deltagere for en forholdsmæssig del af den overdragede andel.

Rettighedshavere til en tilladelse er i henhold til undergrundslovens § 32 a ansvarlige for afviklingen af anlæg m.v. Hvis en deltager i en tilladelse misligholder sine forpligtelser i forhold til afvikling af anlæg m.v., kan de øvrige deltagere kræve, at en tidligere deltager, der har overdraget sin del af tilladelsen til den misligholdende deltager, indfrier sin andel af forpligtelsen. De øvrige deltagere i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler hos den misligholdende deltager, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

Med anlæg m.v., som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen, jf. den gældende undergrundsløvs § 29 a, stk. 1, menes anlæg, installationer og indretninger m.v., herunder borer, som eksisterer fysisk på tidspunktet for overdragelsen, og som på dette tidspunkt er placeret på stedet for deres anvendelse. Det subsidiære ansvar gælder også påbegyndte anlæg m.v., herunder borer, som er under udførelse inden for tilladelsens område, eller, hvis der er tale om rørledninger under etablering i medfør af tilladelse efter lovens § 17, under anbringelse i den godkendte tracé. Hvis en overdragelse er sket, inden anlæg er placeret, vil den overdragende deltager ikke være ansvarlig for en eventuel senere afviklingsforpligtelse.

Med tidspunktet for overdragelsen i den gældende § 29 a, stk. 1, menes det tidspunkt, som Energistyrelsen efter § 29 har godkendt, at overdragelsen af andelen har virkning fra. Typisk indgår køber og sælger af en andel en aftale om salget. Denne aftale fremsendes sammen med ansøgning om godkendelse af overdragelsen til Energistyrelsens godkendelse. Af aftalen fremgår, hvornår overdragelsen ønskes gennemført, hvilket kan være både forud eller efter afta-

lens indgåelse. Normalt vil Energistyrelsen kunne godkende det ansøgte tidspunkt for overdragelsen.

Til sikkerhed for en udtrædende deltagers subsidiære ansvar overfor de tilbageværende deltagere med andel i tilladelsen skal der indgås aftale mellem disse. Aftalen skal være i overensstemmelse med de regler, som kan udstedes i medfør af den gældende § 32 a, stk. 7, om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

Den gældende undergrundslovs § 29 a skal ses i sammenhæng med undergrundslovens § 29, stk. 1, hvorefter tilladelser efter loven kun kan overdrages, direkte eller indirekte, hvis energi-, forsynings- og klimaministeren godkender overdragelsen og vilkårene for denne. Overdragelse er i henhold til undergrundslovens § 29, stk. 2 betinget af, at rettighedshaveren efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser, herunder vilkår om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser.

Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, regulerer kun direkte overdragelser, og loven indeholder ikke mulighed for at undtage fra pligten.

Siden april 2015, hvor undergrundslovens § 29 a trådte i kraft, har Energistyrelsen behandlet fem sager om indirekte overdragelser, hvor der har været anlæg involveret. I samtlige sager har Energistyrelsen vurderet, at det har været nødvendigt at fastsætte vilkår om subsidiært økonomisk ansvar for udgifter til afvikling af anlæg m.v. Vilkåret er blevet fastsat for at øge statens og de øvrige deltagere i tilladelsens sikkerhed mod at skulle afholde den erhvervende deltagers andel af udgifter til afvikling af anlæg m.v. På tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag, har der ikke været behov for at gøre det subsidiære økonomiske ansvar gældende.

2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Vilkår om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser er blevet fastsat for at sikre, at de tilbageværende deltagere, og i sidste ende den danske stat, ikke skal hæfte for udgifter til afvikling af anlæg, hvis en erhverver af et selskab med en tilladelse ikke er i stand til at afholde omkostningerne hertil.

Hensynet til, at de resterende rettighedshavere, og i sidste ende staten, ikke skal afholde afviklingsomkostninger til anlæg, gør sig gældende fuldt ud, uanset om

der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse. Hertil kommer, at den måde selskaber, der overdrager tilladelser, er organiseret på, herunder deres tekniske organisation og kapacitet og deres finansielle soliditet, ikke har sammenhæng med, om en tilladelse overdrages direkte eller indirekte. På den baggrund vurderer ministeriet, at en lovfæstning af kravet om subsidiært økonomisk ansvar ved indirekte overdragelser er hensigtsmæssigt, både for at sikre regulatorisk klarhed og for at sikre sidestilling mellem gældende ret ved direkte og indirekte overdragelser.

Samtidig har det i enkelte tilfælde vist sig, f.eks. ved direkte overdragelser af tilladelser mellem selskaber internt i en koncern (koncerninterne overdragelser), at den lovpligtige subsidiære hæftelse, der følger af den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, ikke altid er nødvendig for at sikre tilstrækkelig sikkerhed. Begrundelsen herfor er, at pålæggelse af subsidiær hæftelse på flere selskaber i samme koncern ofte ikke vil skabe en reel øget økonomisk sikkerhed, der modsvares den byrde, som forpligtelsen udgør for selskabet. Det foreslås derfor, at der tilføjes en mulighed for at undtage fra den lovpligtige subsidiære hæftelse i undergrundslovens § 29 a, stk. 1.

2.4 Konsekvensrettelse som følge af ændring af kontinentalsokkeloven

2.4.1 Gældende ret

Den gældende undergrundslovs § 17 a, stk. 1, forpligter bl.a. ejere af rørledninger til transport af kulbrinter, omfattet af § 4 i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet (kontinentalsokkeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer, til at planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Den gældende undergrundslovs § 17 a, bidrager således til at sikre et beredskab for forsyningsmæssige forhold.

Kontinentalsokkelovens § 4 omfatter elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter, der nedlægges på dansk kontinentalsokkelområde. Kontinentalsokkelovens § 4 omfatter transitelkabler og transitrørledninger, der ikke ilandføres i Danmark, samt rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

Bestemmelsen i den gældende undergrundslovs § 17 a, stk. 1, om beredskabsplaner m.v. i forhold til danske, forsyningsmæssige forhold, finder alene anvendelse i forhold til kontinentalsokkelovens § 4, på rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indtil 1. januar 2018 fandt kontinentalsokkelovens bestemmelser om rørledninger alene anvendelse på dansk kontinentalsokkelområde. Regulering af transit-rørledninger m.v. på dansk søterritorium var reguleret i bekendtgørelse nr. 361 af 25. april 2006 om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen, der var udstedt med hjemmel i bl.a. statens højhedsret over søterritoriet. Den 1. januar 2018 trådte lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen, i kraft. Med lovændringen blev kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udstrakt til også at omfatte dansk søterritorium for så vidt angår nedlæggelse af visse rørledningsanlæg.

Som konsekvens af udvidelsen af kontinentalsokkelovens anvendelsesområde foreslås det derfor, at henvisningen i undergrundslovens § 17 a, stk. 1, konsekvensrettes i overensstemmelse hermed. Denne ændring indebærer, at forpligtelsen efter undergrundslovens § 17 a, stk. 1, til at planlægge med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. udvides til at omfatte ejere af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium, omfattet af § 3 a i kontinentalsokkeloven.

2.5 Præcisering af straffebestemmelser

2.5.1 Gældende ret

Undergrundslovens kapitel 10, § 38, stk. 1, hjemler straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af visse af lovens bestemmelser og for tilsidesættelse af påbud meddelt i henhold til loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven.

2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte sanktionsbestemmelser i undergrundsloven præciseres og gøres nemmere at læse. Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå fortolkningstvivl vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde.

3. De økonomiske konsekvenser for det offentlige

For så vidt angår forslaget om afgrænsning af området, hvor der kan søges om tilladelse efterforskning og indvinding af kulbrinter, vil den forventede conse-

kvens være en reduktion i antallet af ansøgninger om tilladelser til efterforskning og indvinding efter undergrundslovens § 5, stk. 1, samt potentielt ansøgninger om tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 3, stk. 1. Forundersøgelser efter undergrundslovens § 3, og ansøgninger om tilladelser med eneret til efterforskning og indvinding efter undergrundslovens § 5, stk. 1, er pålagt gebyr på henholdsvis 50.000 kr. og 25.000 kr. efter bekendtgørelse nr. 419 af 2. juni 2006 om betaling af gebyrer i forbindelse med visse tilladelser efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund (gebyrbekendtgørelsen). Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter indeholder desuden vilkår om betaling af vederlag på 100.000 kr. til Energistyrelsen. Hertil kommer, at Energistyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og tilsyn m.v. skal refunderes af ansøgeren/tilladelsesindehaveren efter bekendtgørelse nr. 661 af 1. juni 2018 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v. Energistyrelsen har siden 1997 behandlet ca. en ansøgning efter lovens § 5 om eneretstilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter om året indenfor åben dør-området. En afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i indre farvande, vurderes således at medføre et årligt tab af indtægter for det offentlige i forbindelse med tildeling af licenser på 125.000 kr. for gebyr og vederlag og ca. 225.000 kr. i refusion i forbindelse med Energistyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og tilsyn m.v., i alt ca. 350.000 kr.

For så vidt angår forslaget om lovkrav om subsidiært ansvar ved indirekte overdragelser er formålet at sikre, at de øvrige deltagende selskaber i en tilladelse eller i sidste ende staten ikke hæfter for andre selskabers manglende betaling. Da den foreslåede ændring er i overensstemmelse med Energistyrelsens hidtidige praksis for fastsættelse af vilkår om subsidiært ansvar ved indirekte overdragelser, vil denne del af forslaget ikke have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vurderes ikke herudover at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget sikrer reguleringsmæssig klarhed, og forventes samlet set i mindre grad at have positive administrative konsekvenser for Energistyrelsens administration.

Den foreslåede ophævelse af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i indre farvande vil indebære, at ansøgninger i disse områder uden videre vil blive afvist. Ændringen underbygger derfor re-

geringens beslutning herom, og skaber klarhed omkring retstilstanden for potentielle ansøgere.

Forslaget om at overdrager ved indirekte overdragelser umiddelbart efter loven vil være subsidiært økonomisk ansvarlig for anlæg m.v., forventes at medføre en mindre reduktion i Energistyrelsens administration, idet sagsbehandlingen vedrørende subsidiær hæftelse ved overdragelser vil blive begrænset til afdækning af et eventuelt spørgsmål om dispensation fra kravet.

Mængden af tilladelsessager og godkendelser af overdragelser af tilladelser er ikke stor – der er siden 1997 givet 17 tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande, og Energistyrelsen har siden 2015 behandlet 5 sager om indirekte overdragelser, hvor der var anlæg m.v. involveret.

Forslaget vurderes ikke at have øvrige administrative og IT-relaterede omstillings- eller driftskonsekvenser, og der vil ikke være behov for IT-mæssig udvikling eller ændring af eksisterende systemer.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Digitaliseringsstyrelsens vejledning herom fra maj 2018 indeholder syv principper, som er vurderet. Grundet det lave antal sager er principperne for digitaliseringsklar lovgivning af mindre relevans. Forslaget vil dog medføre øget reguleringsmæssig klarhed, hvilket er i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler.

Såfremt der viser sig at være behov for anvendelse af særlige IT-systemer eller digitale fremgangsmåder, er der hjemmel i undergrundslovens § 24 b til at fastsætte regler herom.

Forslaget vurderes ikke herudover at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslagets krav om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser stilles allerede i praksis, og pålægger derfor ikke virksomhederne nye økonomiske byrder. Virksomhedernes oplysningsforpligtelser vil ikke blive reduceret, da dokumentation af finansiel kapacitet m.m., fortsat skal sendes til Energistyrelsen i forbindelse med sager om overdragelser.

”Det er fra 1. juli 2018 obligatorisk for alle ministerier at vurdere, om og hvordan ny erhvervsrettet regulering understøtter virksomheders muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller ved 5 principper samtidig med, at lovens overordnede formål og beskyttelseshensyn fastholdes. De 5 principper er blevet vurderet og ikke fundet relevante for lovforslaget, da forslaget ikke vedrører virksomhedernes anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller, nye som gamle.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande forventes at have begrænsede positive miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om subsidiært økonomisk ansvar ved indirekte overdragelse af tilladelser og forslagens øvrige elementer vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Koncessionsdirektivet regulerer rammerne for, hvordan tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter gives, og forpligter medlemsstaterne til ikke at forskelsbehandle ved tildelingen af tilladelser. Direktivets artikel 2, stk. 1, fastslår eksplicit, at ”*Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder (...), der skal gøres tilgængelige for (...) efterforskning og indvinding af kulbrinter.*” Det er således medlemsstaterne selv, der afgør om og hvor indenfor de enkelte staters territorium, der skal kunne gives tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Lovforslaget gennemfører på den baggrund ikke EU-retlige regler.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. oktober 2018 til den 16. november 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Arbejdstilsynet, Ardent Oil (Denmark) S.A., Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Aalborg Portland A/S, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Concito, Dana Petroleum Denmark B.V., Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Rederier, Dansk Sportsdykker Forbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi (Aarhus Universitet), DTU Aqua, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Shell A/S, Danske Maritime, Danske Regioner, Danoil Exploration A/S, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, De frie Energiselskaber, De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), Dyas Denmark ApS, DØRS – Det Økonomiske Råds Sekretariat, Edison International S.P.A., Energi- og Olieforum.dk, Energiklagenævnet, Energinet, Energitilsynet, Equinor, Erhvervsministeriet, E.ON Danmark A/S, Finansministeriet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Nul huller, Forsvarsministeriet, FriLuftsrådet, FSR danske revisorer, Geodatastyrelsen, Green Network, Greenpeace, Hansa Hydrocarbons Limited, Hess Denmark ApS, INEOS Oil & Gas Denmark, Inforse, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Justitsministeriet, KL (Kommunernes Landsforening), Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, Landsforeningen Levende Hav, Landbrug & Fødevarer, Miljø- og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, Natur- og Miljøklagenævnet, NEAS Energy A/S, Neptune Energy, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nogat B. V., Nordsøfonden, Noreco, Offshore Center Danmark, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark (OGD), Petrogas E&P UK Limited, Reel Energi Oplysning, Sikkerhedsstyrelsen, Shell Olie og Gasudvinding Danmark B.V. Holland. Dansk Filial., Skatteministeriet, Slots- og Kulturstyrelsen, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statsministeriet, Swedegas, Søfartstyrelsen, Total E&P Danmark A/S, Transport- og Bygningsministeriet, Udenrigsministeriet, Verdens Skove, Wintershall Noordzee B.V., WWF, og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget medfører en reduktion på ca. en ansøgning om tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter om året. Dette forventes at medføre en reduktion af statens indtægter med ca. 350.000 dkk. Reduktionen sker som følge af bortfald af gebyr og vederlag for tilladelser samt refusion af myndighedernes udgifter til sagsbehandling og tilsyn m.v.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget sikrer reguleringsmæssig klarhed, og forventes i mindre grad at have positive administrative konsekvenser for Energistyrelsens administration.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande forventes at have begrænsede positive miljømæssige konsekvenser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel foreslås ændret, således at de seneste ændringer til hhv. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldi-oxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, fremgår af fodnoten.

Til nr. 2

Den foreslåede § 3, stk. 2, er ny, og vil medføre, at det kun vil være muligt at få tilladelse til forundersøgelse med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 3, stk. 1, i de i bilag 1 til lovforslaget markerede områder.

Efter undergrundslovens § 3 kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Forundersøgelser kan omfatte boringer, og bestemmelsen omfatter forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Afgrænsningen i den foreslåede § 3, stk. 2, sker som konsekvens af afgrænsningen af, hvor det fremover vil være muligt at få tilladelse efterforskning og indvinding af kulbrinter efter den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt. Tilladelse til forundersøgelse gives efter den gældende undergrundslovs § 3 med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Da efterforskning og indvinding af kulbrinter med den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt., ikke vil kunne finde sted i de berørte områder, foreslås § 3 ændret som en konsekvens heraf. Fremover vil der derfor alene kunne gives tilladelse efter § 3 til forundersøgelser med henblik på efterfølgende efterforskning og indvinding af kulbrinter i

overensstemmelse med afgrænsningen i det foreslåede bilag 1 til undergrundsloven.

Til nr. 3

Den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt., er ny, og vil medføre, at det kun vil være muligt at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 5, stk. 1, i de i det foreslåede bilag 1 til undergrundsloven markerede områder.

Efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af råstoffer for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelser efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan i henhold til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, omfatte alle råstoffer, der ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse før den 23. februar 1932, hvor den første undergrundslov trådte i kraft. Dette omfatter bl.a. tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Loven indeholder ikke en geografisk afgrænsning af, hvor der kan gives tilladelse, og der kan således gives tilladelse til efterforskning og indvinding i hele Danmark, dog undtagen Grønland og Færøerne, da undergrundsloven ikke gælder her, jf. lovens § 43.

Den foreslåede afgrænsning implementerer regeringens beslutning af 22. februar 2018 om at lukke for efterforskning og indvinding på land og i de indre danske farvande. Hvis afgrænsningen vedtages, sikrer dette, at Folketinget inddrages i fremtidige overvejelser om efterforskning og indvinding af kulbrinter i de berørte områder. Det sikres endvidere, at der ikke vil kunne gives tilladelser efter § 5, stk. 1, i de berørte områder, medmindre der er politisk flertal i Folketinget for at ændre loven.

Den foreslåede afgrænsning er foretaget ud fra hensynet til at etablere en ordening, der er gennemskuelig for de berørte virksomheder og borgere, samt at det fortsat skal være muligt at efterforske og indvinde kulbrinter i områder med betydelige potentialer i Nordsøen. For at sikre ordningens gennemskuelighed og administrerbarhed, foreslås en simpel nord-syd-grænsedragning langs den jyske vestkyst med et knæk mod nordøst ud for Thy og et knæk mod sydøst ud for Blåvands Huk.

For at undgå eventuelle gener for kystbefolkningen, og for at sikre konsistens med forslaget i regeringens Energiudspil om at udvide grænsen for den kommunale indsigtelsesret i forhold til vindmølleprojekter til havs, er den foreslåede grænse på intet sted tættere på kystlinjen end 15 km.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.

Til nr. 4

Efter undergrundslovens § 17 a, stk. 1, skal rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen (kontinentalsokkeloven). § 4 i kontinentalsokkeloven omfatter bl.a. transitrørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

Den gældende § 17 a blev indført i undergrundsloven ved lov nr. 535 af 29. april 2015 om ændring af undergrundsloven. Ved lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen, blev kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvidet ved indsættelse af en ny § 3 a, således at nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium fra den 1. januar 2018 kræver tilladelse efter loven. Tilladelse til etablering og drift af rørledninger på dansk søterritorium var indtil den 1. januar 2018 givet efter § 2 i bekendtgørelse nr. 361 af 25. april 2006 om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen, der for søterritoriets vedkommende var udstedt med hjemmel i statens højhedsret over søterritoriet.

Den foreslåede ændring af undergrundslovens § 17 a, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af udvidelsen af kontinentalsokkelovens anvendelsesområde. Den foreslåede ændring skal sikre, at ejere af rørledningsanlæg til transport af kulbrinter etableret på søterritoriet i medfør af kontinentalsokkelovens § 3 a, er forpligtede til at udarbejde beredskabsplaner m.m.

Den foreslåede ændring sidestiller kravene til ejere af rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på henholdsvis dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorie.

Til nr. 5 og 6

Med den foreslåede ændring af § 29 a, stk. 1, vil kredsen af pligtsubjekter blive udvidet. Dette betyder, at ethvert selskab der overdrager en tilladelse (overdrager), helt eller delvis, direkte eller indirekte, som udgangspunkt vil være pålagt subsidiært økonomisk ansvar. Der er ikke med den foreslåede ændring af § 29 a, stk. 1, tiltænkt en indholdsmæssig ændring af bestemmelsen, men alene en udvidelse af kredsen af pligtsubjekter. Ved indirekte overdragelser vil overdrager typisk være et eller flere selskaber, der ejer det selskab, der bliver overdraget.

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, er en deltager i en tilladelse efter lovens §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de øvrige deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg, herunder påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Hvis udgifter til afvikling ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen, er den overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten.

Den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, finder alene anvendelse ved direkte overdragelser, hvor selve tilladelsen eller kontrollen hermed overdrages. Overdragelse kan imidlertid også ske ved en såkaldt indirekte overdragelse, hvor det selskab, der har tilladelsen, overdrages, eller hvor kontrollen eller den bestemmende indflydelse med selskabet overgår til et andet selskab. Der er i undergrundsloven ingen bestemmelser, der adresserer subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser.

Det følger dog af den gældende undergrundslovs § 29, stk. 1, at Energistyrelsen skal godkende såvel direkte som indirekte overdragelser samt vilkårene herfor. Siden 19. juli 2015, hvor den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, trådte i kraft, har Energistyrelsen ved samtlige godkendelser af indirekte overdragelser, hvor der har været anlæg involveret, vurderet, at vilkår om subsidiært økonomisk ansvar har været påkrævet, før overdragelserne kunne godkendes. I forhold til indirekte overdragelser vil den foreslåede ændring lovfæste Energistyrelsens praksis i forhold til fastsættelse af vilkår om subsidiær hæftelse.

Begrebsmæssigt vil den foreslåede ændring betyde, at begrebet ”overdragende deltager” i den gældende lov erstattes af begrebet ”overdrager”. Dette betyder, at andre af den gældende lovs bestemmelser konsekvensrettes i overensstemmelse hermed. Se hertil de specielle bemærkninger til nr. 7-9 nedenfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.3.

Til nr. 7-9

De foreslåede ændringer af undergrundslovens § 29 a, stk. 4, 5 og 6, er lovtekniske konsekvensændringer som følge af den foreslåede nr. 3, hvorefter begrebet ”overdrager” anvendes fremover i stedet for som i den gældende lov ”overdragende deltager”.

De foreslåede ændringer sker som konsekvens af ændringen af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, hvorefter det subsidiære økonomiske ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fremover ikke kun omfatter overdragende deltagere i en tilladelse, men enhver, der overdrager en tilladelse, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse.

Til nr. 10

Den foreslåede § 29 a, stk. 7, er ny, og vil indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde vil kunne undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, og 2. De gældende bestemmelser omfatter alene direkte overdragelser, men med de foreslåede ændringer af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, udstrækkes det subsidiære økonomiske ansvar til også at omfatte indirekte overdragelser. Den foreslåede § 29 a, stk. 7, vil således også gælde for indirekte overdragelser.

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, og 2, er enhver overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de andre deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg m.v., og i sidste ende overfor staten.

Det subsidiære økonomiske ansvar skal sikre, at de andre rettighedshavere i en tilladelse, og i sidste ende staten, ikke hæfter for udgifter til afvikling af anlæg. Det subsidiære økonomiske ansvar skal desuden ses i sammenhæng med den gældende undergrundslovs § 29, stk. 2, hvorefter godkendelse af overdragelse er betinget af, at rettighedshaveren efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Fornøden finansiell kapacitet omfatter bl.a. finansiell kapacitet til at opfylde samtlige forpligtelser i tilladelsen, herunder afvikling af anlæg.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelse tænkes anvendt i situationer, hvor det efter en konkret vurdering vil have begrænset betydning, at pålægge overdrager subsidiært økonomisk ansvar. Dispensationsmuligheden forventes primært an-

vendt, hvor det subsidiære økonomiske ansvar ikke forventes at give yderligere sikkerhed. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvor de anlæg m.v., der er omfattet af det subsidiære økonomiske ansvar, er af meget begrænset omfang. Et andet eksempel er ved direkte eller indirekte overdragelser af tilladelser mellem selskaber i samme koncern, hvor det vurderes, at overdragelsen ikke får væsentlig betydning for deltagerens finansielle kapacitet til at opfylde samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen, da moderselskabet, som stiller med en garanti, forbliver det samme.

I sådanne tilfælde vil en ufleksibel ordning om subsidiært økonomisk ansvar medføre, at datterselskaber i en koncern kan blive subsidiært økonomisk ansvarlige for hinanden, samtidig med, at deres fælles moderselskab også kan være ansvarlig qua en moderselskabsgaranti. Der er ikke i den gældende lov mulighed for at undtage for pligten efter undergrundslovens § 29 a, stk. 1 og 2, og dette kan, i visse tilfælde som nævnt umiddelbart ovenfor, være uhensigtsmæssigt og komplicere de formelle ansvarsforhold unødvendigt.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende undergrundslovs § 38, stk. 1, nr. 1, at med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den,

1) som udøver virksomhed som nævnt i § 1, stk. 2, og § 17 uden tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren (...).

Det foreslås, at ”og § 17” ændres til ”eller § 17” i § 38, *stk. 1, nr. 1*. Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer. Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de i § 38, stk. 1, nr. 1 angivne elementer, og dermed, at betingelserne for at ifalde straf ikke er kumulative.

Til nr. 12

Det fremgår af den gældende undergrundslovs § 38, stk. 1, nr. 2, at med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den,

2) som overtræder § 26, stk. 1, eller undlader at indsende prøver og andre oplysninger efter § 34.

Det foreslås, at ”og” ændres til ”eller” i § 38, *stk. 1, nr. 2*. Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer. Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de i § 38, *stk. 1, nr. 2* angivne elementer, og dermed, at betingelserne for at ifalde straf ikke er kumulative.

Til nr. 13

Det foreslås, at der indsættes et bilag 1 til undergrundsloven. Bilaget angiver de områder, hvor det fortsat vil være muligt at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 2 og de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. juli 2019 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 2*, præciserer det almindelige udgangspunkt, at der i sager, som verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, træffes afgørelse efter de regler, der er gældende på afgørelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at loven også finder anvendelse ved behandling af ansøgninger og klagesager, der er modtaget før lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet.

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, svarende til det, der gælder for undergrundsloven, jf. undergrundslovens § 43.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rå-

Lovforslaget

§ 1

I undergrundsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, som ændret ved lov nr. 535 af 29. april 2015, § 5 i lov nr. 427 af 18. maj 2016 og § 1 i lov nr. 1400 af 5. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om

dets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og diesellole og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF, EU-Tidende 2018, nr. L 150, s. 155, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv

vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan meddele tilladelse for et tidsrum af indtil 3 år til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer eller med henblik på anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding. Tilladelsen skal angive de områder, den omfatter.

2. I § 3 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Tilladelse efter stk. 1 til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne område.«

§ 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse med eneret til efterforskning

3. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne områ-

og indvinding af et eller flere råstoffer. Tilladelse kan meddeles særskilt for henholdsvis efterforskning og indvinding. I tilladelse til efterforskning kan der tillægges rettighedshaveren fortrinsret til indvindingstilladelse. de.«

§ 17 a. Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, skal planlægge med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen. Rettighedshavere og ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

4. I § 17 a, stk. 1, 2. pkt. ændres »§ 4« til: »§§ 3 a og 4«.

§ 29 a. En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig over for de øvri-

5. I § 29 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen« til: »Den, der helt

ge deltagere med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Den overdragende deltager er subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten, hvis de udgifter, der er nævnt i første punktum, ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen.

Stk. 2. En overdragende deltager er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten for de i stk. 1 omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Den overdragende deltagers økonomiske ansvar gælder, uanset om andelen eller dele heraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest overdrog andelen.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

Stk. 6. ---

eller delvist, direkte eller indirekte, overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23«.

6. I § 29 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »Den overdragende deltager« til: »Overdrager efter 1. pkt.«.

7. I § 29 a, stk. 2, ændres »En overdragende deltager« til: »Overdrager«.

8. I § 29 a, stk. 4, ændres »Den overdragende deltagers« til: »Overdragers«.

9. I § 29 a, stk. 5, ændres »den overdragende deltager« til: »overdrager«.

10. Efter § 29 a, stk. 6, indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. I forbindelse med tilladelse til overdragelse efter § 29, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til § 29 a, stk. 1 og 2.«

38. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den:

- 1) som udøver virksomhed som nævnt i § 1, stk. 2, og § 17 uden tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren,
- 2) som overtræder § 26, stk. 1, eller undlader at indsende prøver og andre oplysninger efter § 34,
- 3) som tilsidesætter påbud meddelt i henhold til loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven eller
- 4) som ikke inden for den frist for aftaleindgåelse, som ministeren har fastsat, eller senest samtidig med meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte kapaciteter i anlæg og installationer til tredjepartsadgang sletter eller tilbageleverer fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af §§ 10 eller 17.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

11. I § 38, *stk. 1, nr. 1*, ændres »og § 17« til: »eller § 17«.

12. I § 38, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og« til: »eller«.

13. Som *Bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. Loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter, tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, og tilladelse til overdragelse af tilladelser, der før lovens ikrafttræden er modtaget, men endnu ikke færdigbehandlet.